

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Δι' ἐράνου τῶν ἐν Καίρῳ δημογυνῶν συνήχθησαν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογον φράγκα 4,131.

Ὁ ἐξ Ὀδησσῶ κ. Ἀλέξ. Β. Μαῦρος προσέφερεν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Μιχαήλ φράγ. 1,000, ἔτερα 1,000 φράγ. ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ὀδησσῶ κ. Εὐστο. Σεβαστοπούλου καὶ 300 ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ὀδησσῶ κ. Μιλτ. Βούρου.

Ἐν Σύρῳ κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστροφάντων. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς ἐνεγράφησαν μέχρι τοῦδε μηνιαῖοι μὲν συνδρομηταὶ διὰ φρ. 1,000, βοήθοι δ' ἐφάπαξ διὰ 500 φρ.

Ἐπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐδόθη ἐν Βάρῃ θεατρικὴ παράστασις, ἥς τὸ προτὸν ἀνήλθεν εἰς 57 λίρας ὀθωμανικᾶς.

Ἐπὲρ τοῦ ἔθνικοῦ στόλου κατέλιπεν ὁ πρῶτος ἐν Αἰγίῳ ἀποβιώσας Παναγ. Φιλιππακόπουλος δρ. 300.

Εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἀπέστειλεν ἱκανὰ τεμάχια παλίων ὁ ἐν Μαγχεστρίᾳ κ. Σ. Χατζόπουλος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστῆμη, Καλλιτεχνία.

Ἀσμένως ἀγγέλλομεν ὅτι προσεσχὺς θέλομεν δημοσιεύσει ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» ὥραιον ἀνέκδοτον ἔργον τοῦ πολυκλαύστου ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου.

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνεφέραμεν τὴν ἔκδοσιν ἔργου τινὸς φιλολογικοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Ὁσκάρ. Καθ' ἡ νῦν ἀναγινώσκομεν ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι, ὁ φιλόλογος οὗτος ἡγεμὼν, ὅστις ἀπὸ τινων ἑτῶν ἔχει ἐπιδοθῇ μετὰ πολλοῦ ζήλου εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ πρὸ πάντων τοῦ Ὁμήρου, ἀσχολεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν μεταφράσιν τῶν ὁμηρικῶν ἔπων, ἣν καὶ ὁσονοῦπα θέλει ἀποπερατώσει καὶ δημοσιεύσει.

Ὁ ἐν Κάτω Χώραις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Μουράτ ἐφ' ἐνδύς, εἰς ἐκ τῶν ὀθωμανῶν τῶν εὐδοκίμων ἀσχολουμένων εἰς τὴν ὁρασίαν τῶν μουσῶν, ἐποιεῖται ἔκδοσιν τῶν ἀπάντων αὐτοῦ (ποιημάτων γερμανιστὶ γεγραμμένων), ἣν θέλει δημοσιεύσει προσεσχὺς ἐν Λειψίᾳ.

Ἐν Καίρῳ ἀπεβίωσεν ἰσχυτὸς ὁ Mariette βέης, διάσημος αἰγυπτιακὸς λόγιος, Γάλλος τὸ γένος, ὅστις διὰ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἑρείπιοις τοῦ ναοῦ τοῦ Σεράπιδος συντέλεσε μεγάλας εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Αἰγύπτου. Εἰς τὸν Mariette βέην ὀφείλεται καὶ ἡ ἱδρυσις τοῦ ἐν Καίρῳ Μουσείου, περιέχοντος πλουσίαν συλλογὴν αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων.

Πρὸ τίνος ἀνηγγέλλομεν ἐν τῷ Δελτίῳ τὴν ἀνακάλυψιν ἔργου τινὸς ἀνεκδότου τοῦ Γκαίτε. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ μεγάλου ποιητοῦ εἶνε, καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Λειψίας, μελοδραματίον τι, δημοσιευθήσεται δὲ προσεσχὺς.

Ἐν Γαλλίᾳ ἐγένετο ἄρτι ἐφεύρεσις, ἥτις φαίνεται οὕτως τελειοποιεῖται μάλλον μῆς τῶν θαυμασίων ἐφευρέσεων τοῦ Ἐδισων, τοῦ τηλεφώνου.

Πρόκειται δηλαδὴ καὶ ἐνταῦθα περὶ μεταδιδασίως τοῦ ἥχου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου διὰ νέου τινὸς μέσου, ὅπερ ἔδοκιμάσθη παρὰ τὴν πόλιν Mans μεταξὺ δύο σταθμῶν ἀπεχόντων ἀλλήλων περὶ τὰ τριακοντατρία χιλιόμετρα, καὶ ὅπερ φαίνεται πολὺ ἀνώτερον τοῦ συνήθους τηλεφώνου.

Συνίσταται δὲ τὸ ὄργανον τοῦτο εἰς μικρὸν εὐλινονικῶν τιον, περιελθὼν ἄλλο μικρότερον δέλινον. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου εἰσι τοποθετημένοι μικροὶ κύλινδροι καθαροῦ ἄνθρακος, οἵτινες διὰ τῆς διακώρου αὐτῶν ἀγωγίμου δύναμει μεταδιδάσκουσιν εἰς τὸν ἀντίθετον σταθμὸν τοὺς ποιήλους παλμοὺς, οὓς παράγει ἐν τῷ ἀέρι ὁ ἀνθρώπινος λόγος.

Τὸ ὄργανον τοῦτο ἔχει ἀπλούστατον τὸν μηχανισμόν, δυνάμενον νὰ κανονισθῇ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, καὶ οὐδέποτε διαταραττόμενον, μεταδιδάσκει δὲ τὴν φωνὴν διὰ τοῦ συνήθους τηλεγραφικοῦ σύρματος.

Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ἡ φωνὴ τῶν συνδιαλεγό-

μένων ἠκούετο εὐκρινῶς καὶ διεκρίνετο εἰς ἀπόστασιν εἰκοσιτεσσάρων χιλιόμετρων. Μουσικὸς δὲ τις ἤχος παρηθείς διὰ πλαυγαύλου δεκαπέντε μέτρα μακρὰν τῆς συσκευῆς, ἀφ' ἧς μάλιστα ἐχωρίζετο διὰ παρεμπόπτοντος ὀματίου, διεδιδάσθη εὐκρινέστατα. Ἐχει δὲ τὸ ἐν λόγῳ ὄργανον καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα ὅτι κατὰ τὴν γρήσιν αὐτοῦ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ὁμιλῇ τις εἰς τὸ ἀτόμιον σωλήνα, ἀλλὰ μόνον εὐρισκόμενος παρ' αὐτῷ. Παρατηρήθη προσέτι ὅτι τὴν διαδιδάσιν τοῦ ἥχου οὐδὲν ὁλως παρεκώλυσεν ἡ κατὰ τὰς δοκιμὰς διάβασις σιδηροδρομικῶν ἀμαξοστοιχιῶν εἰς ἀπόστασιν δεκαπέντε χιλιόμετρων ἀπὸ τῆς συσκευῆς.

Ὁ ἐφευρέτης κ. Μαίνε ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ μέθοδος αὐτοῦ δύνανται νὰ λειτουργήσῃ εἰς μεγίστας ἀποστάσεις, οὐδαμῶς δ' ἀμφιβάλλει ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ μεταδιδασθῇ ἡ ἀνθρωπίνη φωνὴ δι' ὑποβρυχίου καλωδίου ἐκ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Κατὰ τινὰ εὐρωπαϊκὴν ἐφημερίδα σπουδαία ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Ἀλγερίᾳ, συνισταμένη εἰς τὴν ἀνέυρεσιν ὁλοκλήρου πόλεως κατακεκαλυμμένης τέως ὑπὸ βθέος στρώματος ἄμμου.

Ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο εἰς τὰ περίρ της Ouargla, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀλγερίᾳ, ὑπὸ τοῦ κ. Targu, ἐπιστήμονος διατελοῦντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀλγερίας. Οὗτος, παρατηρήσας ἑλαφράν τινα ἑξαρσιν τοῦ ἔδαφους, σχηματίζοντος λοφίσκον ἐντελὸς σφαιρικοῦ καὶ μένοντα ἀναλλοίωτον, ἐνῷ πᾶσαν τὴν περίρ ἐπιφάνειαν εἰς μέγαν ἀπόστασιν ἐξωμάλιζεν ὁ συνκτότα πνέων αὐτόθι λίψ, συνέλαβε τὴν ὑπόνοιαν περὶ τῆς ὑποκρυπτομένης πόλεως.

Ἐντεῦθεν ὁρμώμενος ὁ κ. Targu ἀνέσκαψε τὸ ἀμυῶδες ἔδαφος, ἐν δλίγῳ δὲ χρόνῳ ἀνεκάλυψε μικρὸν τινα ὄθλον, κατόπιν ὕργον, ὄμμα, καὶ τέλος ὄθλον τὸ ἄνω μέρος τῆς αὐτοῦ. Ὑποθέσας ὅτι τὸ τζαμίον δὲν θά ᾔτο βεβαίως ὠκοδομημένον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρήμου, ἐξηκολούθησε τὰς ἐρεῖνας αὐτοῦ, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τινων Ἀράβων, πράγματι δὲ αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ ἀπέδωσαν εἰς αἴσιον πέρας δὲ τῆς ἐκκαλύψεως οἰκίων τινων, διατηρουμένων σχεδὸν ἀνεπαφῶν, ὧν οὐ μακρὰν ῥεῖι ὑπόγειος ῥυάξ.

Τὸ πρᾶγμα ἠγγέλθη ἀμέσως εἰς τὴν κυβερνήσιν τῆς Ἀλγερίας, ἥτις προτίθεται νὰ πέμψῃ εἰς τὸν κ. Targu τοὺς ἀναγκαίους ἐργάτας, ὅπως δυνήθῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐρεῖνας αὐτοῦ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένετο τελευταῖον ἐφεύρεσις, ἥτις ἐκ πρώτης ὀψεως φαίνεται παράδοξος, εἰμὴ καὶ ὅλως ἀπίστευτος. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη συνίσταται εἰς τὴν κατασκευὴν χαρτίνων σκεπασμάτων τῆς κλίνης. Ἡ μόνη δυσκολία εἰς χρησιμοποίησιν τῶν βιομηχανικῶν τούτων προϊόντων μέχρι τοῦδε ἦτο, ὅτι ἀδύνατος ἀπέβαινε ὁ ἀρισμὸς κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν· ἀλλὰ νῦν καὶ τὸ κώλυμα τοῦτο ἤρθη ἐκ μέσου, διότι ἐν τῶν ἐργαστασίων κατεῖρθησαν νὰ κατασκευάζωσι ταῦτα σκεπάσματα, ἅτινα εἰσὶν ἐλαφρὰ, καθαρὰ καὶ θερμὰ ὅσον ὅσο ζεύγη μαλλίνων σκεπασμάτων. Πλὴν δὲ τούτων εἰσι σκεπτικῶς καὶ οὐχὶ ἀκριβέστερα τῶν ἄλλων σκεπασμάτων, καὶ ἐν γένει καταλλήλота δι' ἣν προορίζονται χρῆσιν.

Ἀλλῇ ἀξιοσημείωτος ἐφεύρεσις εἰς τὸν αὐτὸν κλάδον εἶνε ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀχύρου εἰς κατασκευὴν ναυστογάρτου, οὗ τινος γίνεται νῦν γενικὴ σχεδὸν χρῆσις ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ ναυστόγαρτον τοῦτο, ἀφοῦ παρασκευασθῇ ἐν τῷ ἐργαστασίῳ, ἐμβαλλεται εἰς χημικὴν νινὰ σκευασίαν, ἥτις διαβρέχουσα ἀπαλύνει αὐτὸ, οὕτω δ' ἔχον συστρέφεται κατόπιν, στεγνοῦται καὶ ἀποσκληρύνεται οὕτως, ὥστε κατὰ τὴν σκληρότητα οὐδὲν ὁλως διαφέρει τοῦ ξύλου, καθίσταται ἀδιάβροχον καὶ ἐπιδεκτικὸν στιβώσεως, καὶ ἐν γένει ἔχει πάσας τὰς ἰδιότητας τοῦ στερεωτέρου ξύλου. Τοιοῦτον ναυστόγαρτον μεταχειρίζονται νῦν ἐν Ἀμερικῇ ἀντὶ ξύλου εἰς κατασκευὴν οἰκίων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θέλει πιστοποιηθῇ τὸ χρησιμότητος τῆς ἐφευρέσεως, ὅπως οὕτω μετριάσθῃ ἡ ὁδημέραι προϊόντα τῶν δασῶν καταστροφῇ διὰ τὴν ὑπερμετρον χρῆσιν τῆς οἰκοδομησίου ξυλείας. Τοῦ ἐξ ἀχύρου κατασκευαζομένου ναυστογάρτου τούτου γίνεται χρῆσις ἐν San Francisco πρὸς κατασκευὴν καὶ ἄλλων οἰκιακῶν σκευῶν, ἥτοι κάδων, βυτίδων καὶ τῶν τοιούτων· ὥστε διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν γίνεται ταχύτατα διὰ μηχανῶν, αἱ τιμαὶ αὐτῶν εἶνε οἷαι καὶ αἱ τῶν

ἐκ ξύλου. Ἰκανῶς δὲ γνωστὸν εἶνε ὅτι καὶ τὸ ξύλον τάνά-
παλιν χρησιμοποιοῦνται εἰς κατασκευὴν ναυστοχάρτου, ἐκλέ-
γεται δὲ εἰς κατασκευὴν ἐκείνων τῶν οἰκιστικῶν οὐκ ἄλλα
ἀπαιτεῖται νὰ εἶνε ἐλαφρὰ ἄμικτα καὶ στερεά.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας ἀνεπτύχθη μεγάλως ἐν
Νορβηγίᾳ μάλιστα, ἔθνη ἡ παραγωγὴ τοιοῦτου ναυστοχάρ-
του ἐν διαστήματι 20 ἐτῶν ἀνέβη ἀπὸ 110 βυτίων, ὅσαι
κατασκευάζοντο ἐν ἄρχῃ, εἰς 19,000 ἐτησίως· νῦν δὲ περὶ
τὰ εἴκοσι ἐργαστᾶσια ἀσχολοῦνται εἰς τὴν παρασκευὴν
τοιοῦτου ξύλου. Ὡς τὸ ξύλον χρησιμοποιοῦνται εἰς κατα-
σκευὴν χάρτου, οὕτω τάνάπαλιν τὸ ναυστοχάρτον καταλαμ-
βάνει τὴν θέσιν τοῦ ξύλου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Οὕτω ἐν Γερ-
μανίᾳ ἐγένετο τις ἀπόπειρα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ξύλου
διὰ τοῦ τοιοῦτου ναυστοχάρτου εἰς τὰς μολυβδογραφίδας. Τὸ
πρὸς τοῦτο ὁρισμένον ναυστοχάρτον ἐμβαπτίζεται πρῶτον
ἐν τῷ κολλώδους ὕλῃ, ὅπως οὕτω τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον σῶμα
τοῦ μολύβδου συσφιγχθῇ ὥστε ἐνεστὶ ἰσχυρῶς· ἀφοῦ δὲ
ξηρανθῇ τὸ ναυστοχάρτον, καταπιέζεται καὶ γίνεται ὁμοιον
πρὸς τὰς συνήθεις μολυβδογραφίδας, ἀλλὰ πωλεῖται ὁμοίως
ἀκριβέστερον αὐτῶν.

Ὀχρὸν ἤτιον χρήσιμος ἐφευρέσις εἶνε καὶ ἡ ἐκ τοιοῦτου να-
υστοχάρτου κατασκευὴ παραθυροφύλλων καὶ θυρῶν, ἧς χρῆ-
σις γίνεται ἤδη ἐν τῇ πολιτείᾳ Ohio τῆς βορείου Ἀμερικῆς.
Τὰ πλεονεκτήματα τῶν τοιούτων παραθυροφύλλων συνί-
στανται εἰς τὸ ὅτι εἶνε ἐλαφρότερα καὶ εὐωνότερα τῶν ξυ-
λίνων, ὅτι εὐκολώτερον ἐπιτίθενται εἰς θύρας καὶ παράθυρα,
καὶ πρὸς τοῦτο εἶνε στερεώτερα τῶν ἄλλων. Πλὴν δὲ τού-
των ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν ἐπιφάνεια δύναται νὰ φιλοτεχνηθῇ
ὡραιότερα ἢ ἡ τῶν ἐκ ξύλου, ὅπερ καθιστᾷ τὴν πρότερον
τῶν οἰκίων, ὅσαι φέρουσιν τοιαῦτα, χαριεστέραν.

— Ἐν Lille τῆς Γαλλίας γενήσεται τῷ 1881 παγκόσμιος
ἐκθεσις τῶν ὡραίων τεχνῶν. Ἡ ἐπιτῆς ἐκθέσεως Ἐπιτροπὴ
προσδιώρισε τὴν ἐνάρξιν αὐτῆς τῇ 3/15 Αὐγούστου, τὸ δὲ
πέρας τῇ 3/15 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐκθεσις θέλει λάβει χώραν
ἐν τῷ ἀνακτορῷ Rameau.

Θωμᾶς Κάρλυλ.

Ὁ Θωμᾶς Κάρλυλ (Thomas Carlyle), τοῦ ὁποίου τὸν
θάνατον ἀνήγγειλεν ἡμῖν προχθὲς ὁ τηλεγράφος, εἶνε ἐκ
τῶν διαπρεπεστέρων συγγραφέων Ἀγγλων συγγραφέων καὶ
φιλοσόφων. Ἐγενήθη τῷ 1795 ἐν Σκωτίᾳ, τοῦ φιλολογι-
κοῦ δ' αὐτοῦ σταδίου κατήρξατο διὰ τῆς δημοσιεύσεως με-
λειτῶν τιμῶν ἐν τῇ «Εὐκυκλοπαίδειᾳ τοῦ Ἐδιμβούργου»
καὶ κατόπιν τοῦ «Βίου τοῦ Σχιλλερ», οὗ τινος εἰς τὴν γερ-
μανικὴν μεταφρασθέντος ἔγραψε τὸν πρόλογον αὐτοῦ ὁ Γκαί-
τε. Τῷ 1825 ὁ Carlyle νυμφεuthεὶς ἀπεχώρησεν εἰς ἑπαι-
τινὰ, ὅπου ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη ἡσχολήθη ἐν ἡσυχίᾳ εἰς φι-
λολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας. Τῷ 1827 προσελήφθη
ὡς τακτικὸς συντάκτης τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ἐδιμβούρ-
γου», ἐν ᾗ ἐδημοσίευσεν μακρὰν σειρὰν ἄρθρων κριτικῶν.
Ἀλλὰ τὸ ἔργον, ὅπερ κατέστησεν αὐτὸν γνωστὸν ἐν τῷ φι-
λολογικῷ κόσμῳ, εἶνε ἡ «Ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Ἐπανα-
στάσεως». Ἡ ἐδημοσίευσεν τῷ 1837· εἰς τὴν πρώτῃν δ' αὐ-
τὸν ἀνεβίβασεν βαθμίδα ἐν τοῖς συγχρόνοις φιλοσόφοις τὸ
σύγγραμμά αὐτοῦ «Sartor resartus», ὅπερ ἐδημοσίευσεν τῷ
1838 ἐν τῷ «Fraser's Magazine». Μετὰ τινα καιρὸν ἐλθὼν
εἰς Λονδὸν ἤρξατο δημοσίῳν διαλέξεων ἐπὶ τῆς γερμανι-
κῆς φιλολογίας καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς φιλολο-
γίας. Ἐν ἔτει 1843 ἐδημοσίευσεν τὸ «Παρελθὸν καὶ τὸ Πα-
ρόν», τῷ δὲ 1845 τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Ὀλιβιέρου Κρόμβελ»,
τὸ ἀριστοῦργμα αὐτοῦ, ὅπερ περιεποίησεν αὐτῷ μεγάλην
δόξαν. Μετὰ δὲ τινα ἄλλα αὐτοῦ ἔργα τῷ 1858 ἐξέδωκε
τοὺς δύο πρώτους τόμους τῆς «Ἱστορίας τοῦ Β' Φρειδερί-
κου», ἔργου μεγάλης ἀξίας. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1865 ὁ
Carlyle ἐξελέγη διὰ μεγάλης πλειονότητος πρῶτανις τοῦ
πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ
Γλάδστωνος, κατεσχύσας τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ Δισαρέλη.

Ὡς ἱστορικὸς ὁ Carlyle εἶχε περὶ τῆς ἱστορίας ἰδέας συ-
νοψιζομένης εἰς τὸν ὁρισμὸν, ὃν ἔδωκεν αὐτῆς, εἰπὼν ὅτι
εἶνε ἀνεξάντλητον μετὰ λείον βιογραφίαν. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην προσπάθει νὰ ἐφαρμόσῃ ὅσον ἐνε-
στιν ἐν τοῖς ἔργοις του, ἐπιζητῶν νὰ συγκεντρώσῃ τὰ γεγο-
νότα ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἡρώων αὐτοῦ, καὶ ἀπορρῶγαν
τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκ. θεωρίας καὶ ἀναπτύξεις. Τῆς με-
θοδῶς ταύτης ἔργα πρῶτόν εἶνε ἡ «Γαλλικὴ Ἐπαναστά-
σις» καὶ ἡ «Ἱστορία τοῦ Κρόμβελ», ἐν αἷς δι' ἀπαραισί-

λου ὄντως τέχνης ἐξιστορεῖ τὰς πράξεις τῶν κυριωτέρων
προσώπων, ἐκθάπτων καὶ οἰονεὶ ἐπαναφέρειν εἰς τὴν ζωὴν
ἐκαστον, καὶ ἀπονέμων αὐτῷ τὸν προσήκοντα χαρακτήρα.
Καταθέλλει δὲ τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸ ὅλως ἰδιάζον ὕψος
τοῦ μεγάλου ταύτου συγγραφέως. Περιφρονῶν τοὺς κανόνας
τῆς τέχνης, μετέρχεται εἰδος λόγου οὕτως εἰπεῖν σκιρτῶν-
τος, καταπληττόντος τοῦ πνεύματος δι' ἡλεκτρικῶν προσδο-
λῶν, δι' αἰφνιδίων μεγαλοφύας ἐκλάμψεων. Οὐδαμῶς δ'
ἀρεσκόμενος εἰς τὰς τετορνευμένας περιόδους καὶ τὸν φου-
κὸν εἰρμὸν τῶν συλλογισμῶν, προτιμᾷ φράσεις βραχείας,
ζωηράς, ἀποτόμους, ἰσχυράς προξενούσας ἐντυπώσεις. Ἐν-
τεθεὶς ἀσμενίζει πολὺ εἰς τὰς ἐπαναλήψεις καὶ μεταχειρί-
ζεται τὰ μᾶλλον ἰδιότροπα σχήματα λόγου.

Καὶ ὡς φιλόσοφος δὲ ὁ Carlyle κατέχει διαπρεπὴ θέσιν
οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ πάντων τῶν συγ-
χνῶν φιλοσόφων τῆς Εὐρώπης, τὰ δ' ἔργα αὐτοῦ ἀσκού-
σι, καὶ θέλουσιν ἴσως ἀσμενίζει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μεγάλην
ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν πνευμάτων.

BIBLIA

2299. Ἑστία. Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'.
Τόμος ΙΑ', 1 Φεβρουαρίου 1881. Ἀριθ. 266 (214). Λεπτά
20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ.
6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις.
(Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδιμβούρου δὲ Ἀμίκης. Μετάφρασις ἐκ τοῦ
ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Οἱ μάρτυρες
τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ.
Ἐλίζης Σκ. Σούτσου). — Τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἑδίσου ἐν
Μένλο-Πάρκ. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώ-
σεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2300. Γεωργίου Δροσίνης: Ἰστοὶ ἀρχαίων. Ἐν Ἀθή-
ναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά, 1880, 12^{ον},
σελ. 92. [Ἐκ τῆς κομψῆς ταύτης ποιητικῆς συλλογῆς, ἧς
προτάσσονται ἀντὶ προλόγου οἱ ὡραῖοι στίχοι τοῦ Corré
J'écris ces vers, ainsi qu'on fait des cigarettes,
Pour moi κτλ.

ἀποσπώμεν τὸ ἐπόμενον χάριεν ποιημάτων:

Ἡ κυνηγός.

Μὲ τὸ τρυφερὸν μου ἔς τὸν ὦμον,
Μὲ τὸ μαχαίρι ἔς τὸ πλευρὸν,
Ἐπῆρα τοῦ βουνοῦ τὸ δρόμο
Κυνὴν τίποτε ναῦρόν.

Τρυγόνια δυὸ πετοῦν παρέκει,
Σὲ πεύκον κάθονται κλαρί·
Φιλιοῦνται... γέρνω τὸ τρυφερί.
Ἡ τζάντα μου θὰ τὰ χαρῇ.

Μὲ ἔαφω μὲ τὸν λογισμὸ μου
Εἰς τὴν ἀγάπην μας γυρνῶ.
Ἔτσι φιλιούμαστον, Μαργιὸ μου,
Κ' ἐμεῖς... Δακρύζω καὶ περνῶ.]

2301. Πρακτικὰ τῆς Φιλεκαπιδευτικῆς Ἑταιρείας
τοῦ ἔτους 1879, καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀποτελέσματος τῶν
ἐνιαυσίων ἐξετάσεων ὑπὸ τοῦ Χ. Ν. Φιλαδελφῶς, ἀνα-
γνωσθεῖσα ἐν τῇ αἰθρῇ τοῦ Ἀρσακείου τῇ 22 Ἰουνίου
1880. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Χ. Ν. Φιλαδε-
λφῶς, 1881, 8^{ον}, σελ. 61.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ.

Ἑθνικὸν μουσεῖον τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευὴ.

9-12 π. μ. καὶ Κυριακὴ 2-4 μ. μ.

Συλλογὴ Μνημῶν ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

2-4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 4-6 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῷ Βαρθολαίῳ.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευὴ.

2-4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 3-5 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

3-5 μ. μ.

Φυσιολογικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τετάρτη — Σάββατον. 9-12 π. μ.